

Vrijwillig de armoede in

FIDESCO

KATHOLIEKE ORGANISATIE
VOOR INTERNATIONALE
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Beste donateur,

Bij deze dank ik alle mensen die mij in mijn missie steunen. Het bijdragen aan de opbouw van het leven van mensen met beperkte middelen is heel mooi en dankbaar werk. Het geeft hun hoop op betere levensomstandigheden. Ook hen dank ik voor alles wat ze mij leren, vooral het leven in minimale omstandigheden met minimale middelen en elke dag weer met volle moed beginnen. Daar kan ik nu aan toevoegen: ook hun kijk op het leven waarbij men leeft met de dag.

Zeven maanden verblijf ik nu in Kameroen. Na een eerste opzet van de opleiding op basis van wat we in het archief als informatie hebben gevonden, is de opleiding nu aangepast aan de agrarische kalender van Oost-Kameroen. Bovendien komt de kwestie van "wat is een agrarische opleiding?" steeds meer aan de orde. Bij de oprichting is gesteld dat dit project een model moet worden. Maar wat houdt dat in? Aan welke criteria moeten onze activiteiten en opleiding voldoen? En wat heeft dat voor gevolgen? Waar liggen de prioriteiten? Het is niet altijd eenvoudig daarin een weg te vinden. Het project is nog volop in ontwikkeling en gaandeweg is het nodig om daarin duidelijkheid te krijgen. De opleiding is erkend door het Ministerie van beroep en opleiding en dat stelt bovendien ook eisen aan de opleiding.

De opleiding

De afgelopen drie maanden bestond de opleiding vooral uit praktijkervaring opdoen. Dit was het gevolg van het feit, dat we geen instructeurs voor het theoriegedeelte konden vinden en dat er zoveel activiteiten in het werk op de boerderij waren waar de jongeren van konden leren. Het betrof vooral de werkzaamheden voor het regenseizoen. Het aanleggen van de plantage voor bananen (van ontbossen, afbranden, uitmeten tot aan planten en combineren met maïs). Helaas heeft de nieuwe kweekwijze voor bananenbomen niet het gewenste resultaat opgeleverd. Blijkbaar is het voorbereidingswerk niet voldoende zorgvuldig gebeurd met de jongeren. Voor ons allen een leerervaring. Ook het onderhoud van de bestaande plantages hoort erbij. De jongeren doen dit werk niet alleen, vaak huren we een groep landarbeiders uit de naaste omgeving in. De jongeren moeten het leren maar zijn geen landarbeiders. We gaan nieuwe geselecteerde zaden opkweken tot jonge planten. Een heel secuur werk, dat dus goed begeleid moet worden door onze formateur Paterne. Hij is

speciaal naar het laboratorium in de buurt van Douala afgereisd om de zaden op te halen. Dat moet persoonlijk gebeuren, omdat geselecteerde zaden kostbaar en kwetsbaar zijn en onderweg gemakkelijk kunnen worden omgeruild voor een mindere kwaliteit. Voor de bijenteelt komt iedere maand een formateur, die naast de theorie de jongeren ook meeneemt. Niet alleen naar onze eigen bijenkorven maar ook naar het bos om een wild bijennest te vinden en de honing te oogsten. Enkele van onze eigen bijenkasten zijn bewoond. Niet iedereen vindt dit onderwerp even interessant, omdat men bang is van bijensteken. Maar de honing is een geliefd product.

NORA VOORWALD

Stagiaires

Er komen regelmatig stagiaires van andere landbouwscholen. Ze moeten in feite met alles meedoen, maar er wordt extra aandacht besteed aan hun belangstelling voor een of meerdere activiteiten op de boerderij. Als ze geïnteresseerd zijn in oliepalmbomen, dan lopen ze het hele proces af van onderhoud tot oogsten en persen van de olie. De transformatie van palmnoten is een arbeidsintensief werk, de trossen van de bomen kappen, vervolgens de noten van de trossen halen, voor het persen moeten de noten opgewarmd worden en daarna geperst. Voor het persen gaan we naar een nabijgelegen dorp, want daar staat de pers. Voor het persen moet alles mee, wat een hele onderneming is. Een paar keer is leuk maar dat kunnen we onze leerlingen niet elke veertien dagen laten doen. We huren al extra mensen in om de pers te draaien, want dat is heel zwaar werk.

Voor de cacaoplantage hebben we onverwachts hulp gekregen van een landelijke organisatie voor cacao. Er was een opleiding georganiseerd voor de formateurs van de coöperatieven in Kameroen en het praktijkgedeelte werd in onze plantage gehouden. Onze formateur Benjamin en een jongere Ferlin, die zelf een cacaoplantage als project heeft, mochten deelnemen. Bovendien werd ons beloofd, dat we geselecteerde cacao bonen zouden krijgen om onze plantage uit te breiden.

Afbranden van het terrein voor de plantage met bananenbomen

Exposities

We deden weer mee aan een paar exposities, een voor de internationale vrouwendag en voor de presentatie van de privé-opleidingen die onder het Ministerie voor beroep en opleiding vallen. Het is een manier om onze producten te presenteren en een stille hoop, dat dat ook wat verkoop oplevert. Er wordt altijd heel veel aan de voorbereiding gedaan, vooral veel produceren maar de verkoopcijfers vallen altijd tegen. De laatste expositie heb ik geprobeerd om de presentatie van onze producten in te dammen, kleine hoeveelheden en minder producten. Dat viel dus niet in goede aarde bij iedereen. Met als gevolg dat men of toch weer meer wilde produceren of niet wilde exposeren. Na de nodige woordenwisselingen hadden mijn indamingsspogingen enig resultaat en toonden we bijna al onze producten in bescheiden mate en de geselecteerde dieren. Het totaal van de geëxposeerde producten had dan nog wel een waarde van 300.000Frcaf (450€) en hebben we voor 30.000Frcaf verkocht. Dat zijn best wel moeilijke momenten, want als Hollandse kijk ik naar de effectiviteit, welke investering moet ik leveren tegen welk resultaat? Dat is men niet gewend. Een dergelijke aanpak voor de expositie is een voorbeeld van hoe we proberen de jongeren te leren na te denken over hun werk (belasting) en het resultaat.

Pasen

Tot onze verbazing bleek dat de periode van Pasen voor veel leerlingen de tijd is om te vertrekken voor een kortere of langere periode. Sommigen bleven een week weg en anderen zes weken. Dat kan natuurlijk niet. Vanaf Goede Vrijdag tot en met Tweede Paasdag konden de jongeren vrijaf nemen. Gedurende de opleiding kun je niet zomaar wekenlang vertrekken. Dat heeft ook weer de nodige discussies opgeleverd. En voor het komende schooljaar gaan we dus een reglement opstellen, waarin de rechten en de plichten van de leerlingen worden vastgelegd. In de hoop, dat iedereen zich daaraan houdt. Van allemaal weten we waar ze waren en wat ze gedaan hebben. Want ook al zit je ver weg, de "Arabische telefoon" werkt in Kameroen uitstekend.

Gréthel heeft de aanvraag voor vernieuwing van de erkenning van de opleiding bij het Ministerie voorbereid en in mei ingediend. Dat is heel veel werk, want naast de reali-

teit van alledag moet je ook vooruit kijken naar wat we hier in Kaïgama zouden kunnen verwezenlijken. En met de problemen die we nu al hebben ervaren, word je wel voorzichtiger met al je ideeën over een opleiding in zo'n document te verwerken.

De boerderij

Het runnen van de boerderij, naast het opleiden van jongeren loopt niet altijd synchroon. Het werk op de boerderij vraagt veel meer arbeidskracht dan onze leerlingen kunnen leveren. De formateurs, die tot nu toe ook de boerderij runden, lopen regelmatig vast in hun planning. Ook deze keer hadden we een probleem met het op tijd zaaien. In de omgeving van Bertoua zijn slechts drie tractoren beschikbaar om land om te ploegen en daar iedereen alles voor het regenseizoen omgeploegd wil hebben, moet je dus op je beurt wachten. Nu hadden we de pech dat de tractor waarop wij ingeschreven hadden pech kreeg en ruim een maand uit de running was. Dan wordt de maïs niet in maart maar in mei gezaaid. Bovendien is het dan erg moeilijk om landarbeiders te vinden, want iedereen is op het land aan het werk. Dan moeten de formateurs voor dag en dauw vertrekken om een team te vinden. Altijd moet er onderhandeld worden over de prijs en dat kan dan soms hoog oplopen. Of je denkt wat afgesproken te hebben en dan wordt de prijs ineens verhoogd.

De palmoliebomen leveren nu elke veertien dagen 50 tot 100 liter olie op. Dat is teveel voor eigen consumptie, maar te weinig om aan de groothandel te verkopen. De eigen verkoop is onvoldoende. De directe omgeving heeft er geen behoefte aan want die produceert ook. De grote stad is te ver en te kostbaar en samenwerken is geen gemeengoed. Vanuit de overheid worden pogingen gedaan om de samenwerking te stimuleren tussen boeren door middel van coöperatieven. Maar de informatievoorziening is gebrekkig. Radio en televisie zijn nog geen gemeengoed, vooral hier in het oosten niet. En op deze manier blijven we met onze olie zitten. We hebben nog pinda's, manioc en soja gezaaid.

De varkensfok verloopt voorspoedig. Alle biggen zijn geboren, ongeveer 60% is in leven gebleven. Nu proberen we ze te verkopen. We proberen het aantal varkens terug te brengen tot het gewenste aantal voor onze vaste hokken. Ook dat geeft de nodige discussies. De een wil volop doorfokken en de ander inkrimpen en later als de vijver klaar is een stal boven de vijver bouwen. Helaas is de aanleg van de vijver gestagneerd door gebrek aan middelen. Gréthel heeft verschillende aanvragen voor financiële steun voorbereid en bij verschillende organisaties ingediend. Dit is een grote verliespost. Er is al heel veel geld geïnvesteerd, maar zonder bevredigend resultaat. De konijnenfok verloopt uitstekend en het aantal is gegroeid tot ruim 400. Er zijn zelfs hokken bijgemaakt. Ook de verkoop gaat goed.

KAMEROEN

NORA VOORWALD

De installatie van de leerlingen

De vijf leerlingen die zich nu voorbereiden op hun installatie in hun dorp, zijn volop bezig. De aanvraag voor subsidies loopt, maar levert nog niets op. Regelmatig gaan we met hen kijken naar de vorderingen die ze maken. Het is voor hen niet gemakkelijk om aan de ene kant zich voor te bereiden op hun vertrek en aan de andere kant het veilige nest te verlaten. Dat roept regelmatig spanningen op, want de energie die je investeert in je eigen project kan je niet in je werk in Kaïgama investeren en andersom. Daar het ook onze formateurs betreft lopen we ook nog eens tegen het probleem op dat ze vaak afwezig zijn en er dus niemand is om de jongeren te begeleiden bij hun dagelijkse werkzaamheden. Lionel, de leerling die in maart vertrokken is om zich op het familie terrein te vestigen, omdat zijn familie zijn land zou innemen, handhaaft zich uitstekend. Hij wordt door ons gesteund, we hebben regelmatig contact en geven hem advies en onze dierenarts is zelfs bij hem langs geweest (een reis van twee dagen) om hem te leren hoe hij zijn varkens en kippen moet vaccineren.

Spiritualiteit

Elke ochtend is om 6 uur het gebed voor iedereen toegankelijk. In de loop van de tijd zijn steeds meer jongeren afgehaakt en vaak zijn Gréthel en ik alleen en soms komt zuster Thérèse erbij. We lezen de dagspreuk van Abbé Pierre en we praten erover wat deze spreuk voor jou betekent. Het is jammer dat de jongeren zijn afgehaakt, want het is een mooi begin van de dag om even stil te staan bij de zin van het leven en te danken voor al het goeds dat tot ons komt. Zelf lees ik elke dag "la petite voix" van Eileen Caddy en boeken van mijn goeroe Wayne Dyer en van Hans Stolk "het gebed". Het helpt mij om met vertrouwen en goede moed de dag te beginnen, zeker in tijden van onzekerheid en tegenvallers. Op Witte Donderdag zijn we met z'n allen naar de Heilige mis in de kathedraal in Bertoua geweest, waar de aartsbisschop de dienst leidde en alle priesters uit het bisdom aanwezig waren. Pasen hebben we in alle een-

voud gevierd met een Heilige mis in de parochiekerk in Ndoumbi. Helaas is de donderdagmis op onze boerderij vervallen, omdat er te weinig priesters over zijn. We houden dan zelf met de zusters en jongeren een viering.

De organisatie

We waren begonnen met op maandagochtend na het ochtendgebed een wekelijks overleg met Paterne en Benjamin, de verantwoordelijken voor de meeste werkzaamheden op de boerderij. Op deze manier lukt het beetje bij beetje om de werkzaamheden onderling af te stemmen en prioriteiten te stellen en zicht te krijgen op de knelpunten. We maken een verslag, wat op het bureau voor iedereen ter inzage ligt. Maar sinds enige tijd zit ook daar de klad in. De een of de ander komt niet opdagen, zelfs als we een tijd afspreken naar ieders zin. Het gevolg is dat er veel onduidelijkheid is en iedereen doet wat hij/zij denkt dat goed is. En dat roept weer extra spanningen op.

Dagelijks leven

Soms vallen we terug in de primitiviteit, geen water, geen licht en nu ook geen gas en geen brandstof. De toelevering van brandstof in de stad Bertoua stagneert regelmatig. Het gevolg is dat we twee weken zonder gas zaten en ons moesten behelpen met een houtvuurtje om te koken. Het hoognodige konden we bij de zusters in de keuken koken, want zij hadden net hun gasfles vervangen. Wij zijn helemaal niet gewend om zo te koken. In maart zijn we naar Yaoundé geweest om onze verblijfsvergunning aan te vragen alwat een week duurt. Maar daardoor konden we deelnemen aan de internationale vrouwendag (8 maart). Er was een défilé georganiseerd, waaraan duizenden vrouwen deelnamen. We kregen van France Volontaires een lenden-doek van zes meter stof met daarop het logo van de internationale vrouwendag afgedrukt. Thuisgekomen hebben we daar bloesjes van gemaakt.

Zuster Therese is voor vier weken naar DR Congo geweest, omdat er een nieuwe zuster tot Provinciaal gekozen was en zij ingewerkt moest worden in Centraal Afrika. Gréthel en ik hebben toen het project geleid. We hebben openingstijden voor het bureau vastgesteld, en bereikbaarheidsdiensten voor ons en de formateurs. Dat verliep uitstekend. Na een week was iedereen eraan gewend. Zuster Thérèse kwam terug met Zuster Bernadette. Zuster Bernadette neemt de taak op zich om de bereiding van de maaltijden van de jongeren te begeleiden. Ondanks dat er een rooster was wie kookte en wie verantwoordelijk was voor het beheer van het magazijn, werd er bovenmatig gekookt en was er veel verlies van eten, wat bovendien niet eens bij de varkens terecht kwam. Dat verloopt nu steeds beter.

landbouwschool kaigama

Bekijks bij het verwisselen van een lekke band

Internationale vrouwendag in Yaoundé

Expo Ministerie voor beroepen en opleidingen

Gréthel en ik hebben een weekje vrijaf genomen na de terugkeer van Zuster Thérèse. We zijn in Batouri geweest bij de zusters van Sint Jan, waar ook een paar andere vrijwilligers op een college werken. Gréthel kreeg daar weer een malaria-aanval en toen ben ik verder gereisd naar Ndélé, nog verder naar het oosten en nog verder de rimboe in. Ik bezocht oud-leerling Elodie. Zij heeft zich daar in haar dorp gevestigd en is druk bezig om samen met familie en dorpsbewoners hun land te ontginnen. Zij is een prachtig voorbeeld van hoe jongeren met hardwerken en weinig middelen een start kunnen maken. Ik moet echt zeggen dat het mij goed doet, ook al zijn het nog maar twee leerlingen, om te zien dat hier in het oosten jongeren zijn die de moed hebben om te beginnen. Met een beetje extra hulp kunnen ze echt in eigen onderhoud voorzien en hun familie en naasten erin meetrokken. Te zien met eigen ogen dat het mogelijk is, geeft de moed en de kracht om door te gaan. Het zijn een paar pareltjes die als voorbeeld dienen voor vele anderen.

Bij thuiskomst kreeg ik een malaria-aanval. Dat kwam vooral door de teleurstelling van wat we aantreffen op Kaigama. Het leek net of alles weer terug bij af was en datgene wat Gréthel en ik in de afgelopen maanden met hard werken hadden opgebouwd, verdwenen was. Achteraf realiseer ik me, dat in een half jaar tijd je natuurlijk niet het leven van mensen hier kan veranderen. Met meer geduld, volharding en wat minder vaart en een lager verwachtingsgehalte proberen we weer de dingen op de rails te krijgen.

De Peugeot heeft het nu echt begeven. We hebben nog geprobeerd om hem op te knappen, maar als je het een vervangt moet ook het andere vervangen worden en aangezien onderdelen hier heel moeilijk te vinden zijn, staat hij nu dus al weken in de garage. We rijden nu alleen in de Toyota en proberen daar zo zuinig mogelijk mee om te gaan, want als die het begeeft hebben we niets meer.

Gebed

We lopen tegen hele fundamentele vragen aan, waarop wij geen antwoord kunnen geven. Het vraagt veel geduld

en energie en uithoudingsvermogen. Ik heb gezien dat het mogelijk is dat jongeren hier opgeleid kunnen worden om zich in hun eigen dorp te installeren en dat geeft mij de kracht en wil om door te gaan. Vaak is dat hun enige kans om hun leven op te bouwen. Steun van ons en van u hebben ze hard nodig om verder te komen.

Groeten, Nora

Wat is FIDESCO ?

FIDESCO (Latijn voor Fides, Geloof en Coöperatie) is een internationale katholieke organisatie die in 1980 ontstaan is in Frankrijk. Fidesco heeft als doel het uitzenden en begeleiden van vrijwilligers om in ontwikkelingslanden bij te dragen aan de volledige ontwikkeling van de bevolking. Fidesco zendt vrijwilligers uit naar ontwikkelingsprojecten van de lokale kerk.

www.fidesco.nl

Hoe kunt u bijdragen?

Fidesco biedt u verschillende mogelijkheden om de missie van Nora financieel te ondersteunen. U kunt daarbij rekenen op onze discretie en verantwoording over de besteding middels een driemaandijks missieverslag. Steun ons via:

1) De antwoordcoupon

U dient deze volledig in te vullen en naar het hierop vermelde adres te sturen. Geef daarbij aan of het om een eenmalige donatie of om een periodieke overschrijving gaat.

2) Internet

Op de website www.fidesco.nl vindt u de mogelijkheid om via IDeal op veilige wijze online te doneren.

3) Per bank

U kunt het geld rechtstreeks overmaken op bankrekening NL53 ABNA 0566 0142 97 t.n.v. Stichting Fidesco Nederland te Venlo o.v.v. "Donatie Nora".

Wij verzoeken u vriendelijk uw naam en adres onder vermelding van "Donatie Nora" te mailen naar info@fidesco.nl of te sturen aan Stichting Fidesco Nederland in Voorhout. U kunt daarbij aangeven of u haar missieverslag wenst te ontvangen. Daarmee blijft u op de hoogte van haar activiteiten in Kameroen en weet u zeker dat uw geld goed terecht komt.

Bij voorbaat dank,
Johannes Witt
Voorzitter Stichting Fidesco Nederland

FIDESCO NEDERLAND

Voor informatie of sponsoring: tel.: 0852-731732
Rooseveltlaan 2 info@fidesco.nl
2215 NX Voorhout www.fidesco.nl